

André den Edel over zijn „motorvirus”

Mijn motorsportloopbaan en wat het mij gebracht heeft ! !

De grote verandering ! ! !

Crosswereld

Ondertussen was ook een grote verandering gaande in de crosswereld.

De N.M.B. en K.N.M.V. gingen samenwerken. Er moesten kwalificatiewedstrijden worden gereden om het grote aantal renners gelegenheid te geven zich te kunnen kwalificeren voor het algehele Nederlands kampioenschap.

Zo kon het gebeuren dat er wel 80 zijspancombinaties in drie series aan start stonden. Het ging er toen niet altijd even sportief aan toe en omdat ik in de series mij niet zo druk maakte, omdat een plaats bij de eerste vijftien voldoende was voor de finale, werd er om die vijftiende plaats wel eens harder geknokt dan om de eerste.

Brak mijn enkel

Het resulteerde dat ik bij een wedstrijd in Meijel expres aangereden werd en daarbij mijn enkel brak.
Weg finaleplaats en vier weken gips.

Toen verkoos Marius het om toch op topniveau te blijven rijden, ik had daar begrip voor en hij besloot bij Wil van der Laan uit Ter Aar te gaan bakken die wel op wereldniveau reed.

Ik had namelijk afgesproken met mijn vrouw dat na de geboorte van ons tweede kind ik een punt achter mijn actieve crossloopbaan zou zetten.

Ries van der Meer

Wederom had zwager Joop een goede bakkenist opgeleid: Ries van der Meer. Hij zou mijn laatste maatje worden. Ries was zo sterk als een beer en presteerde het om alleen de hele combinatie met het meeste gemak over de zwaarste springschansen te tillen.

**André en Marius met de bloemen.
Piet van der Laan bij een huldinging op
het Spoorbos.**

***Het laatste seizoen met Marius bij de Motocross Der Azen.
Een internationale wedstrijd in Sint Anthonis.***

Wel voelde ik dat hij duidelijk zwaarder was dan Marius, maar Frank had ruimschoots genoeg pk's in mijn motorblok weten te stoppen om dat te compenseren. We hadden wisselend succes en klasseerden ons meestal net achter de top. In voetbaltermen gesproken "onder in het linker rijtje".

1977 mijn laatste jaar

In '76 werd onze tweede zoon geboren en '77 zou mijn laatste jaar worden. Nog één jaar wilde ik vlammen en dat zat er met het nieuwe materiaal wel in.

De eerste wedstrijden waren weer hoopvol. De concurrentie was sterk maar met een paar goede uitslagen erbij zouden we best nog hoog kunnen eindigen.

Nu kwam de tegenslag uit een geheel onverwachte hoek.

Piet van der Laan

Piet van der Laan verongelukte bij een wedstrijd in Veldhoven.

De hele crosswereld was enorm aangeslagen en aangezien Piet en ik nog al eens samen opreden naar de wedstrijden, Piet reed immers in ons bedrijfsshirt, kwam dat voor ons extra hard aan.

Kort daarna kreeg ik ook een blessure waardoor ik vier weken was uitgeschakeld.

Apeldoorn zou de eerste kampioenswedstrijd worden na mijn herstel. Omdat Ries niet beschikbaar was, zou Gerard Overes bij mij in de bak staan.

Gerard was een ervaren en taaie bakkenist.

De training verliep goed, we hadden een goede tijd gezet en stonden op de eerste startrij; we hadden er zin in.

Met Ries van der Meer in Anloo, H8 is Europees kampioen Rikus Lubbers, daarachter meervoudig Nederlands kampioen Jan en Theo ten Thije.

Vlogen over de kop

Bij het vallen van het starthek namen we kop start. Na het brede maar niet al te lange startveld kwam een scherpe bocht naar links. Ik denk dat ik vergat dat ik een veel lichtere bakkenist had en daardoor vlogen we de bocht uit, over de kop en motor bovenop mijn bast!! Toen men mij in het rennerskwartier had neergelegd werd ik weer langzaam gewaar wie ik was en wat ik aan het doen was, maar mankeerde eigenlijk niets. Ook de motor had geen schade Ik was gewoon even groggy geweest.

Maar er draaide zich in honderdsten van seconden wel een film af in mijn hoofd. Op datzelfde moment kwam een beginnend crosser naar mij toe en toonde veel belangstelling voor mijn combinatie.

Dat was niet zo verwonderlijk want het was razendsnel. Ik had hem al eerder een paar maal om mijn motor zien lopen.

Kopen vroeg ik hem?

Kopen?? vroeg ik hem. Ja! zei hij, zonder enige twijfel. Binnen tien minuten was alles verkocht. Motor, onderdelen en alles wat erbij hoorde werd de andere dag door hem bij ons bedrijf opgehaald. Plotseling was ik klaar! Eensklaps einde crossloopbaan!!

Ik schafte voor de lol nog even een solocrosser aan om op clubniveau nog wat aan "recreatiecross" te gaan doen.

Uiteindelijk beviel dat niet en door mijn vaderlijke verplichtingen werd ik ook hoe langer hoe meer in beslag genomen.

